

LLIÇÓ 14

23-29 de setembre

Efesis al cor

TARDA DE DISSABTE

Llegiu per a l'estudi d'aquesta setmana: Efesis 1-Efesis 6.

Text de memòria: “Perquè per gràcia heu estat salvats mitjançant la fe, i això no de vosaltres mateixos; és el do de Déu, no de les obres, perquè ningú es glorifiqui. Perquè som la seva obra, creats en Crist Jesús per a les bones obres, que Déu va preparar per endavant perquè caminéssim en elles» (*Efesis 2:8-10, NKJV*) .

Els visitants de Londres pugen a bord del London Eye, una atracció semblant a una noria. Des de 450 peus per sobre del riu Tàmesi es pot veure tot: el Big Ben, les cases del Parlament i els nombrosos palaus i catedrals històrics. Per a l'estudi del Nou Testament Nicholas Thomas “Tom” Wright, “la carta als Efesis es troba en relació amb la resta de cartes de Pau més aviat com el London Eye. No és el més llarg ni el més complet dels seus escrits, però ofereix una vista impressionant de tot el paisatge. A partir d'aquí, quan la roda gira, tens una visió a vista d'ocell d'un tema rere l'altre”. — *Paul for Everyone: The Prison Letters* (Londres: SPCK [Society for Promoting Christian Knowledge Publishing], 2004), pàg. 3.

A Efesis, Pau no se centra en temes d'interès local. La carta diu com si Pau es dirigís als creients a tot arreu i a les esglésies cristianes allà on hi hagi. La sensació atemporal de la carta permet que la "visió impressionant" que Pau ofereix envaeixi el nostre propi món i pensament. Mentre repassem cada capítol, tinguem en compte aquesta pregunta: Quines veritats importants incrustades a Efesis haurien de continuar donant forma a la nostra vida com a creients?

Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte 30 de setembre.

DIUMENGE ↑

24 de setembre

Som beneïts en Crist

Algú ha descrit els Efesis com els Alps del Nou Testament. Paul, el nostre guia d'alpinisme, ens porta en una ràpida ascensió a Efesis 1. Ràpidament estem sense alè i sorpresos amb la vista des del cim.

Reflexioneu sobre Efesis 1. Què us inspira especialment? Quins cims veus?

[Efesis 1:3-14](#) funciona com un mapa al cim d'una muntanya que identifica els cims a l'horitzó, mentre Pau ens orienta cap al nostre lloc beneït en el vast paisatge del pla de salvació. El paisatge cobreix tota la història de la salvació, des de l'eternitat passada, passant per les accions plenes de gràcia de Déu en Crist, fins a l'eternitat futura. La redempció de Déu dels creients reflecteix les iniciatives divines preses “abans de la fundació del món” ([Ef. 1:4](#)) , que ara s'estan desenvolupant a les nostres vides (vegeu [Ef. 1:7](#) , [8](#) , [13](#) , [14](#)) . Aquestes estratègies prèvies a la creació s'aconseguiran completament al final dels temps ([Ef. 1:9](#) , [10](#)) . Aleshores, "totes les coses", tant "al cel" com "a la terra" seran reunides o unides en Crist, i el pla de Déu per a "la plenitud dels temps" (ESV) es complirà ([Ef. 1:10](#)) . Aleshores, experimentarem plenament el misteriós pla de Déu ([Ef. 1:9](#)) . En el present, podem estar segurs que la salvació centrada en Crist en la qual ens trobem és una part important del pla d'ampli abast de Déu per a la redempció de "totes les coses".

Estar al cim d'una muntanya inspira l'acció de gràcies. A [Efesis 1:15-19](#) , Pau dona gràcies a Déu mentre prega perquè els creients puguin experimentar la salvació que Déu ha planejat per a ells. Ens trobem en una altra pujada pronunciada mentre ell ens indica cap amunt cap al Crist ressuscitat, ascendit i exaltat, que governa tots els poders imaginables per sempre ([Ef. 1:20-23](#)) .

Mitjançant la gràcia de Déu expressada en Crist Jesús, podem viure aquest dia al cim de la muntanya!

[Efesis 1:4](#) ens diu que Crist “ens va escollir en Ell abans de la fundació del món, perquè siguem sants i irrepreensibles davant Ell en amor” (NKJV). Penseu en què significa això. Escollit en Ell abans que el món existís! Quina gran esperança us hauria d'oferir això pel que fa al desig de Déu que us salveu?

DILLUNS ↑

25 de setembre

Estem bescanviats per la comunitat

Mentre llegiu Efesis 2, busqueu respondre aquesta pregunta: Què ha fet Déu per nosaltres mitjançant el seu Fill Jesucrist?

"Però Déu...". Aquestes dues paraules han de ser les més plenes d'esperança conegudes per la humanitat. A [Efesis 2:1-10](#) , Pau descriu el passat trist de la seva audiència. Compartint la difícil situació de tota la humanitat, es van inclinar cap a la rebel·lió contra Déu, les seves vides dominades pel pecat i Satanàs ([Ef. 2:1-3](#)) . “Però Déu, que és ric en misericòrdia... ” I què va fer Déu per ells i per nosaltres? 1. Ell ens va fer vius amb Crist: la resurrecció de Crist és nostra. 2. Ens va ressuscitar amb Crist: l'ascensió de Crist és nostra. 3. Al cel, ens va asseure amb Crist: la coronació de Crist és nostra ([Ef. 2:4-7](#)). No som només espectadors dels esdeveniments que canvien el cosmos de la vida de Crist! Déu fa aquestes accions remarcables, no per cap mèrit en nosaltres, sinó per la seva gràcia ([Ef. 2:8](#) , [9](#)) , i té la intenció que els creients visquin en solidaritat amb Jesús i practiquen "bonnes obres" ([Ef. 2: 10](#)) .

Si [Efesis 2:1-10](#) ensenya que vivim en solidaritat amb Jesús, [Efesis 2:11-22](#) ensenya que vivim en solidaritat amb els altres com a part de la seva església. La mort de Jesús té tant beneficis verticals, establint la relació del creient amb Déu ([Ef. 2:1-10](#)) , com horitzontals, consolidant les nostres relacions amb els altres ([Ef. 2:11-22](#)) . A través de la seva creu, Jesús enderroca tot el que divideix els creients gentils dels jueus, inclòs el mal ús de la Llei per eixamplar l'abisme ([Ef. 2:11-18](#)).. Jesús també construeix alguna cosa: un temple nou i sorprenent format per creients. Els gentils, abans exclosos del culte als llocs sagrats del temple, ara s'uneixen als creients jueus per convertir-se en un. Nosaltres també formem part de l'església de Déu, un "temple sant en el Senyor" ([Efes. 2:19-22](#)) .

A través de la gràcia de Déu, teniu el privilegi de viure aquest dia en solidaritat amb Jesús i els vostres companys de fe.

[Efesis 2:8-10](#) ha tingut un paper en la conversió de molts. Martí Luter va trobar en aquests versos una gràcia que va guanyar el seu cor, i també va descobrir algunes afirmacions centrals de la Reforma: la salvació ve només per la fe, només per la gràcia, només per Crist i només per a la glòria de Déu. El 1738, divuit dies després d'haver experimentat la conversió al carrer Aldersgate de Londres, John Wesley va predicar a la Universitat d'Oxford, oferint "un crit des del cor" i "el manifest d'un nou moviment". El seu text? [Efesis 2:8](#). (Vegeu A. Skevington Wood, «Strangely Warmed: The Wesleys and the Evangelical Awakening», *Christian History* [revista], vol. 5, núm. 1 [1984]).

DIMARTS ↑

26 de setembre

Som l'Església del Déu Vivent

Per què és important i emocionant formar part de l'església de Déu? Efesis 3.

Ens anima quan sentim que els membres de l'església diuen coses positives sobre l'església. No obstant això, el més entusiasta entre nosaltres no arriba a l'exuberant testimoni de Pau a Efesis 3 sobre l'església. Pau comença un informe de les seves oracions pels creients a Efes ([Efes. 3:1](#) ; compareu [Ef. 1:15-23, NKJV](#)) , però interromp per parlar de la creació de l'església per part de Déu ([Efes. 3:2-13](#)) i després completa el seu informe de pregària ([Ef. 3:14-21](#)) . Al llarg del camí arribem a comprendre coses importants sobre el "pla" o "misteri" de Déu:

- En l'eternitat, Déu concep "el misteri" o "el pla" sobre l'església ([Ef. 3:3-5](#) , [9](#) , [11](#)) .
- Mitjançant la vida i la mort de Jesús, aquest pla tan amagat s'ha "completat" ([Efes. 3:11, NKJV](#) ; compareu [Ef. 2:11-22](#)) .
- Per revelació, Pau aprèn "el misteri" de l'església i el fet sorprenent que els gentils han de ser-ne socis plens ([Efes. 3:3-6](#)) .
- Pau participa en la difusió d'aquesta bona nova com a predicador als gentils de "les inescrutables riqueses de Crist" ([Ef. 3:8](#) , [9](#)) .
- Amb molts vençuts a Crist, l'església, composta tant per jueus com per gentils, mostra "la múltiple saviesa de Déu" als "principats i potestats dels llocs celestials" ([Efes. 3:10, NKJV](#)) , anunciant la seva la mort vinent (compareu [amb Ef. 6:10-20](#)) . El pla d'unir totes les coses en Crist ([Ef. 1:10](#)) està en marxa, i el seu temps és curt.

Aquesta comprensió de l'església motiva Pau a pregar pels creients. Per què no l'imagineu resant la pregària sincera d' [Efesis 3:14-21](#) sobre vosaltres? Per què no imaginar-lo pregant perquè siguis «plegat de tota la plenitud de Déu» ([Efes. 3:19](#)) i participar plenament en el misteri sorprenent i revelat d'una església unificada?

Quins són els tipus de barreres entre els creients de la nostra església que, a la llum del que Pau ha escrit, no haurien d'existir? Què pots fer per ajudar-los a eliminar-los?

DIMECRES ↑

27 de setembre

La Unitat de la Fe

A Efesis 4, Pau demana als creients que deixin de fer algunes coses i que s'assegurin de fer-ne d'altres. Quines són aquestes coses?

Efesis 4 comença i acaba amb crides a cuidar-se mútuament com a membres de l'església ([Efesis 4:1-3](#) , [32](#)) . Entre aquestes invitacions, Pau ofereix un fort suport a la idea que hem de nodrir la unitat a l'església. Comença enumerant set "uns": hi ha un sol cos, un sol Esperit, una sola esperança, un sol Senyor

(Jesucrist), una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare (Ef. 4 : [4-6](#)) . Estem units per aquestes realitats espirituals. Estem, de fet, units.

Tot i que la unitat és una certesa teològica, requereix el nostre esforç. Per tant, sempre hauríem d'estar "esforçant-nos per mantenir la unitat de l'Esperit" ([Efes. 4:3, NKJV](#)) . Una manera de fer-ho cadascú de nosaltres és sent una "part" activa del cos de Crist ([Efes. 4:7-16](#)) . Cada membre és una part dotada del cos i ha de contribuir a la seva salut ([Ef. 4:7](#) , [16](#)) . I tots haurien de beneficiar-se de l'obra dels apòstols, profetes, evangelistes, pastors i mestres ([Ef. 4:11](#) , [12](#)) .. Aquests, com els lligaments i els tendons, tenen una funció unificadora, ajudant-nos a créixer junts en Crist, que és el cap del cos ([Ef. 4:13](#) , [15](#)) .

Aleshores, Pau també els va dir «que no siguem més nens, arrossegats i arrossegats per tot vent de doctrina, per engany dels homes, amb l'astúcia de les conspiracions enganyoses» (Efes. 4:14) , [NKJV](#)) , paraules que suggereixen clarament que l'església primitiva es va enfrontar a algunes lluites internes per "l'engany dels homes".

A mesura que Pau avança cap a la seva crida final, a "ser bondadosos els uns amb els altres, tendres i perdonar-se els uns als altres" ([Efes. 4:32, NKJV](#)) , demana als creients que evitin la seva antiga duresa de cor ([Ef. 4:17-24](#)) i per evitar la ira i les paraules dures, substituint en canvi el llenguatge que construeix i imparteix gràcia ([Ef. 4:25-31](#)) .

Aquest capítol sobre la unitat és prou fàcil de llegir quan les coses estan en pau. És més difícil —i important— llegir-lo quan ens envoltem en algun conflicte. Us recordeu avui d'experimentar la unitat del cos de Crist, la unitat per la qual va morir?

Quines maneres podem contribuir a la unitat de la nostra església, tant a nivell local com mundial? Per què és important que fem el que podem?

DIJOUS

28 de setembre

Som receptors i donants de gràcia

Mentre llegiu Efesis 5, reflexioneu sobre com Pau ens demana que vivim l'evangeli en les nostres relacions amb els altres. Quina de les seves exhortacions és especialment significativa per a tu?

Si comenceu a llegir Efesis 5 al principi, és possible que us perdeu tot el poder d'un tema important. Per tant, comenceu amb [Efesis 4:32](#) , en què Pau diu als efesis que "sigueu bondadosos els uns amb els altres, tendres, perdonant-vos els uns als altres, tal com Déu us va perdonar en Crist" (NKJV).

Com a creients, estem cridats a modelar el nostre comportament envers els altres a partir del perdó i la gràcia de Déu cap a nosaltres. Hem d'imitar Déu! (Compareu [Mateu 5:43-48](#) .)

Pau contrasta aquest estil de vida d'imitació de l'amor de Déu amb l'enfocament pagan habitual. En lloc de valorar els altres com a germans o germanes de la família de Déu, els humans utilitzen massa sovint els altres per al seu propi plaer sexual i després se'n van presumir ([Efes. 5:3](#) , [4](#)) . Ell adverteix que aquest enfocament no té futur en el nou món que Déu està planejant ([Ef. 5:5-7](#)) .

En canvi, els creients han de apartar-se de la foscor del seu passat i "caminar com a fills de la llum" ([Ef. 5:8-10](#)) , imitant l'amor del Pare. Una vegada més, Pau ens adverteix de les "obres de les tenebres" fetes "en secret" ([Ef. 5:11](#) , [12](#)) . Per contra, hem de viure a la llum de Crist ([Ef. 5:13](#) , [14](#)) . En lloc de malgastar les nostres vides en l'embriaguesa, "redimirem el temps" oferint gràcies a Déu pel seu amor (vegeu [Ef. 5:15-21](#)) .

Pau amplia el seu tema d'imitar l'amor de Déu mentre aconsella els marits i les dones cristians. L'amor abnegat de Crist per l'església esdevé el model per als marits cristians ([Ef. 5:25-33](#)) , mentre que la lleialtat de l'església cap a Crist esdevé el model per a les dones cristianes ([Ef. 5:22-24](#)) . En lloc d'utilitzar el do de

la sexualitat humana d'una manera disbauxa i egoista, un marit i una dona cristians se centren a valorar-se i valorar-se els uns als altres, convertint-se en «una sola carn» ([Efes. 5:28-33](#)) .

“Sigueu imitadors de Déu com a fills estimats” ([Efes. 5:1, NKJV](#)) . Per la gràcia de Déu, avui esteu cridats a viure aquesta exhortació en les vostres relacions amb els altres.

De quina manera [Efesís 5:2](#) , que ens diu que "caminem en amor", ens ajuda a entendre què vol dir Pau a [Efesís 5:1](#) sobre ser "imitadors de Déu"?

DIVENDRES ↑

29 de setembre

Reflexions addicionals: Concloem reflexionant sobre Efesís 6, on descobrim que nosaltres, l'església, som l'exèrcit de Déu que lluita per la pau.

A Efesís, Pau ha representat l'església com el cos de Crist ([Ef. 1:22](#) , [23](#) ; [Ef. 4:11-16](#)) , com el temple de Déu ([Ef. 2:19-22](#)) i com la núvia/esposa de Crist ([Ef. 5:21-33](#)) . A [Efesís 6:10-20](#) , Pau descriu l'església com l'exèrcit de Déu i ofereix una crida vigorosa a les armes. És un passatge que ofereix molts beneficis i que corre el risc de malentesos.

Podríem malinterpretar les paraules de Pau com una crida a prendre les armes militars o a ser combatius en les nostres relacions amb els altres. Pau, però, ha posat èmfasi en la unitat, el discurs edificant i la tendresa (vegeu especialment [Ef. 4:25-5:2](#)) . Descriu les bones notícies de Déu com “l'evangelí de pau” ([Efes. 6:15](#)) . A través d'aquesta vívida metàfora militar, l'església no és exhortada a fer la guerra en el sentit tradicional. Més aviat, hem de fer la pau en la batalla espiritual contra el mal. Pau entra al camp de batalla de la gran polèmica i ens crida a allistar-nos a l'exèrcit de Déu.

Ho hauríem de fer amb una valoració realista de l'enemic a la vista, ja que mai no farà per subestimar les forces disposades contra nosaltres. No ens enfrontem només a enemics humans, sinó a "exceptes espirituals de maldat als llocs celestials" ([Efes. 6:12, NKJV](#)) , dirigits per un general astut, el diable ([Efes. 6:11](#)) . No obstant això, no ens hem de deixar descoratjar pels nostres enemics. Déu està present amb nosaltres a la batalla ([Efes. 6:10](#)) i ens ha proveït de les millors armes, la seva pròpia armadura, l'"armadura de Déu" ([Ef. 6:11](#) ; compareu [Isa. 59:15-17](#)) . Ha posat a la nostra disposició la veritat, la justícia, la pau, la fe, la salvació i l'Esperit ([Ef. 6:13-17](#)) . Amb Déu davant nostre i estar equipats de cap a peus amb l'armadura que Ell ens ha subministrat, no podem fallar. La victòria està assegurada.

Preguntes de discussió:

1. Encara que no estem salvats per les nostres obres, què vol dir Pau quan escriu que vam ser "creats en Crist Jesús per a les bones obres, que Déu va preparar per endavant perquè caminéssim en elles" (Efes. 2:10 , [NKJV](#)) ? Quin és, doncs, el propòsit de les nostres bones obres?
2. Pau escriu: «Ara, a aquell que és capaç de fer molt més que tot allò que demanem o pensem, segons el poder que obra en nosaltres» ([Efes. 3:20, NKJV](#)) . Quin poder funciona en nosaltres, i com s'ha de manifestar aquest poder a les nostres vides?